

[Hans Jørgen Jensen]

stede, skal jeg fremføre de synspunkter, socialdemokratiet har til dette forslag.

Jeg kan give min fulde tilslutning til de bemærkninger, som økonomiministeren just har gjort, og jeg vil derfor ikke gå ind i enkeltheder om det foreliggende forslag fra socialistisk folkeparti. Man skal naturligvis altid glæde sig over positive tanker fra alle kredse i folketinget og i samfundet, som ønsker at medvirke til løsning af vanskelige problemer. SF og andre partier erkender, at vi har store betalingsbalance- og arbejdsløshedsproblemer, og alle partier har en helhedsplan, som forudsætter, at det er den helhedsplan, som skal gennemføres; det hele nytter ikke noget som helst, hvis den slås i stykker. Jeg er af den opfattelse, at SFs plan er en sådan plan, og selv om mit parti og jeg personlig mener, at der er mange gode enkeltheder i SFs plan, er den ikke realistisk, fordi der ikke er politisk mulighed for at gennemføre en lang række af disse tanker.

Jeg vil gerne minde SF om socialdemokratiets forslag til en 18 punkts afstemt helhedsplan, som jo tog sigte på løntilbageholdenhed, både hvad angik dyrtidsreguleringen, taktreguleringen og minimallønssystemet, mod til gengæld at få en obligatorisk overskudsdeling med central fond. Hvis dette forslag var blevet gennemført som tiltænkt, ville det have gjort vort erhvervsliv mere konkurrencedygtigt, ville have formindsket betalingsbalanceunderskuddet og det, som er meget vigtigt: have øget beskæftigelsen. Til dette forslag skal jeg bare erindre om, at der også knyttede sig forslag af skattepolitisk karakter, prisstop og lønstop m. v.

Men hvor var SF henne i den debat? Vi oplevede, da det drejede sig om overskudsdeling, at SFs hovedbestyrelse vel næsten var splittet fra isse til hæl, idet man kun ønskede at gennemføre de populære ting og ikke på nogen måde ønskede at medvirke til den nødvendige politik. Derfor oplevede man i virkeligheden, at SF gik sammen med de borgerlige partier og måske ødelagde muligheden for at gennemføre begyndelsen til økonomisk demokrati. Skal dette land klare sine problemer, er tiden efter vores opfattelse inde til at skaffe risikovillig kapital til erhvervslivet, og lønmodtagerne skal være med til at skaffe denne kapital. De gamle systemer, hvor det alene er strømpeskafspolitikken med opsparing via banker og sparekas-

ser, tilhører en tid, som er forbi, de kan ikke klare problemerne alene. Det er mit håb, at såvel de borgerlige partier som SF snart vil indse dette. Ved overskudsdeling vil der blive skabt et fælles eje af produktionsmidlerne og et samarbejdende arbejdsmarked. Vi har brug for denne nytænkning i de kommende måneder.

Socialdemokratiet indbyder til samarbejde herom, men vi må afvise det foreliggende forslag af SF.

Brøndsted (V):

Det er en lidt speciel form, vi her har fået et forslag i fra SF. Jeg ved ikke, om man skal sige, at det er folketinget, der nu skal vedtage SFs partiprogram, i hvert fald er det alt godt fra havet. Dette er et beslutningsforslag, der i sig selv har en lang række underforslag, som kommer til individuel behandling i dette ting; bl. a. kommer der et af dem på tirsdag.

Jeg skal derfor ikke gå ind på de enkelte komponenter, men blot anføre, at venstre finder en sådan politik forkert, ja, vi finder den skadelig, når det gælder om at løse den svære opgave, der foreligger med at redde landets økonomi. Opgaven er ikke den at lave et straffetogt mod erhvervene og gøre dem afhængige af selektive støtteforanstaltninger med et ideologisk tilsnit. Tværtimod må venstre ønske erhvervsfremme ved generelle klimaforbedringer. Men jeg tror også, vi kan sige, at hensigten er ganske klar: SF ønsker at bide socialdemokratiet i benene på et tidspunkt, hvor regeringen står over for sandhedens time om vor økonomi. SF ved godt, at en kommende politik fra regeringen må følge ganske andre veje i det væsentlige. Regeringens afslag på denne model er det, der skal bruges i SFs politik. Det viser klart, at den grundstamme, vi så i december 1979: S, R og SF, er ved at gå i forvitring; en ansvarlig økonomisk politik kan den i hvert fald ikke bære.

Kjelgaard (KF):

Da mit partis ordfører i den foreliggende sag, hr. Gammelgaard, ikke kan være til stede, skal jeg på mit partis vegne fremføre nogle synspunkter.

Jeg vil gerne først sige, at jeg ikke fatter, at SF, der ellers kalder sig et demokratisk